

GOVOR DEKANA NA KOMEMORATIVNOJ SJEDNICI ZA PREMINULOG PAPU IVANA PAVLA I.

DRAGA BRAĆO!

Potresen sam što naš prvi susret u novoj akademskoj godini i moj prvi nastup jest komemorativna sjednica za preminulog dragog papu Ivana Pavla I. Koliko je radosti prostrujalo katoličkim i nekatoličkim svijetom kada se izvio bijeli dim s krova Sikstinske kapele i kad je svečano proglašeno: *Habemus papam*, i kad je odjeknulo njegovo ime kardinal Albino Luciani, patrijarh Venecije, i sam izbor neobična imena *Ivan Pavao I.* Gledali smo u tom izboru znak djelovanja Duha Svetoga koji Crkvu svoju ne ostavlja.

Nama izbor pape bijaše poseban razlog radosti. Većina naših biskupa i mnogi među nama upoznali su ovog dobrog pastira duša na slavlju našeg Velikog zavjeta u Solinu. Iskreno smo se radovali što nas novi sveopći pastir Crkve poznaje, što nas voli, što imamo dobrog Oca, koji je svoju ljubav izrazio već u govoru u Splitskoj katedrali zaželivši nam istinski procvat naše crkvenosti. To je on potvrdio kada je dao poseban blagoslov našem uzoritom kardinalu Franji Šeperu i našem nadbiskupu Franji Kuhariću za slavlje naše crkvenosti u Biskupiji. I njegov zadnji pozdrav preko državnog tajnika, kardinala Villota, međunarodnom znanstvenom simpoziju o crkvenoj povijesti u Hrvata 10. i 11. stoljeća, a koji kao da je želio znanstveno opravdati slavlja Velikog zavjeta u Solinu 1976. godine i naše crkvenosti i vjernosti u Biskupiji ove godine.

Osjetili smo snažan dah Duha Svetoga u njegovu izboru imena kojim je pokazao da želi slijediti dobrog Ivana XXIII. koji je otvaranjem II. vatikanskog sabora Crkvu i njen život uzdigao u snazi Duha do vrtoglavih visina, i Pavla VI. koji je plodnim strujanjima među njima spisateljski mudro i nadahnuto dao tok istinske obnove Crkve. To je i izrazio već u programatskom govoru na dan svoje »krunidbe« koji otkriva jasne poteze i dobrog Ivana XXIII. i poniznog Pavla VI. Nastavit će plodno ostvarivanje koncilске obnove bez zalijetanja i kočenja. Obratit će posebnu pažnju samoj Crkvi i crkvenoj disciplini. Kako on shvaća tu obnovu, jasno je najavio u govoru prigodom susreta Ivana Pavla I. biskupa Rima, s rimskim svećenicima. Želio je da sila Duha još snažnije struji životom Crkve, potičući nemir u traženju Istine. Želi nastaviti slavnu tradiciju svojih predšasnika zalažući se za ekumenizam bez odstupanja od katoličke vjere, za suradnju i s onima koji ne vjeruju,

zalažući se za razvitak društva, za mir i za pravdu u svijetu. Posebnu ljubav želi pokazati prema vjernicima koji ne mogu svoju vjeru sasvim slobodno ispovijedati.

Božji nedokučivi sudovi zaustavili su taj polet na samom početku. Svjesni smo da su Krist i njegov Duh uvijek u Crkvi i Božji putevi nisu naši putevi. Zato se u vjeri predajemo tajanstvenom Božjem planu svjesni i puni nade da Krist i njegov Duh nikad neće ostaviti svoju Crkvu. Nismo sirote.

Pomolimo se sada za pokoj dragog nam našeg pape Ivana Pavla I.

DR CELESTIN TOMIĆ